

opusdei.org

En reise – fra parser til katolikk

Shahrookh Khambatta
Damania forteller om sin
omvendelse – der han reiste
over mange hav, også de indre.

26.10.2007

Jeg ble født 27. april 1965 i Mumbai (Bombay, India), i et lite område der det bor parsere. Parserne følger Zoroasters (også kalt Zarathustra) lære. Dette området var som en øy midt i den enorme byen. Bombay har 14 millioner innbyggere.

Zoroasters tilhengere praktiserer god tale, gode tanker og gode handlinger. Parsismen, eller zoroastrismen stammer fra 500-tallet f. Kr. fra det daværende Persia under Darius Is regjeringstid (min sønn heter for øvrig Darius). Tilhengerne ble for mange århundrer siden drevet i landflyktighet av den muslimske befolkningen. Det finnes mindre enn 100 000 praktiserende parsere i verden. Konversjoner tillates ikke, og ikke-troende er utestengte fra parsernes ildtempler. Der brenner religionens prester akasietre til sin guddom som symboliseres av ilden. I motsetning til hinduismen har zoroastrismen ikke noe kastesystem.

Jeg vokste opp i Mumbai og var veldig begeistret for cricket. Min helt var den indiske lagkapteinen Sunil Gavaster, en meget dyktig spiller. Jeg likte også godt popmusikk, men for meg var det snarere Bon Jovi enn John Lennon som fikk pulsen til å slå

fortere. På samme måte som andre ungdommer satte jeg hengelås på naboenes dører og knuste en og annen rute med cricketballen min.

Mitt liv har blitt betraktelig forandret siden den tid. Jeg har forlatt Bombays 14 millioner innbyggere til fordel for Spanias 50 millioner oliventrær. Hva skjedde? Det er en lang historie.

Et møte i Jordan

Til tross for mine parsiske røtter gikk jeg på en katolsk high school, St. Francis Xavier, i Mumbai. Etter det studerte jeg til marineingeniør. Etter å ha strøket i kursene i tegning flere ganger ville jeg gi opp utdanningen. Min mor oppmuntret meg til å fortsette – selv om hun hadde foretrukket at jeg hadde blitt på landjorden i stedet for å ferdes på havet.

Tiden for å begynne å tenke på ekteskap kom. Jeg bestemte meg for ikke å følge den indiske tradisjonen med arrangerte ekteskap, for jeg ville velge selv. Før *de* fikk giftet meg bort, gikk jeg derfor om bord på et frakteskip. Jeg dro fra havn til havn inntil jeg – men ikke skipet mitt – ble tatt med storm.

Det var i 1992. Vi hadde ankret opp i Jordans eneste havn ved Aqababukten i Rødehavet. Etter en dags hardt arbeid i heten la jeg merke til noen unge kvinner som danset Sevillanas! De kom fra Sevilla i Spania. Kjærligheten rammet meg som en pil i hjertet. Eller som man sier her i Jaen: ”me quedé prendao”. Jeg ble betatt av en ung dame fra Spania.

Hun og jeg traff hverandre i tre korte dager og siden ringte vi til hverandre. Våre respektive lønninger gikk med til å betale

telefonregninger. Til slutt bestemte hun seg for å komme til India og treffe min familie. Hun var der en måned. Straks hun hadde landet spurte hun etter olivenolje. Hun ville lage salat og paella til min familie. Etter å ha reist halve verden rundt for å finne en god kone, måtte jeg reise India rundt for å finne en liten oljeflaske!

Jeg bestemte meg for å flytte til Spania, til et hav av oliven. Kort tid deretter, i januar 1993, giftet vi oss i kirken.

I disse årene – før jeg til og med hadde møtt Ham selv – opplevde jeg hvordan Guds forsyn virket i mitt liv. Hans omsorg for meg var overalt; den begynte med min kone og mine barn – tre velsignelser fra himmelen.

Barna vokste og vokste, men også jeg forandret meg. På utsiden gjennom forskjellige jobber, på innsiden ved å tenke mer på det vi kaller Gud.

Møtet med *Opus Dei*

Min kone og jeg bestemte oss for at barna skulle gå på Guadalimar, en skole der *Opus Dei* har ansvaret for den åndelige oppdragelsen (jeg kjente den gang ikke til *Opus Dei*). Vi ble mottatt på en varm, åpen og vennlig måte – og ingen spurte etter noe ”religions-ID”.

Like etter fikk jeg vite at ungdomsskolen Altocastillo trengte en engelsklærer. Jeg søkte og fikk jobben.

Jeg likte skolen. Menneskene der var vennlige og varme. Jeg likte en person spesielt godt, skolens prest Don Luis. Vi ble gode venner.

På denne tiden virket, som sagt, forsynet i mitt liv. Noen styrte mitt livs båt fra sted til sted, men uten å ta fra meg friheten. Jeg ble også mer og mer interessert i katolisismen. Jeg deltok i en retrett i huset Rubin de

Baeza, nær det stedet der den spanske dikteren Antonio Machados bodde på 1920-tallet. Denne retretten brukte jeg til å lytte, være i stillhet, og tenke... Liksom poeten reflekterte jeg over det ukjente hav som åpnet seg foran meg. Mer enn noe annet søkte jeg likevel i mitt indre.

Der fant jeg Guds nåde – han hvis nærvær jeg merket i husets kapell. Jeg leste *Veien* (av den hellige Josemaría Escrivá, o.a.) og der fant jeg ennå uoppdagede indre hav. Frem til dette tidspunkt i mitt liv hadde jeg ikke lest en eneste religiøs bok med unntak av Bibelen.

Påskevigilien 1999

Jeg leste en biografi om den hellige Josemaría. Hans liv gjorde inntrykk på meg, spesielt den sorgen han ble rammet av som barn da hans tre yngre søstre døde. Jeg kunne i begynnelsen ikke forstå denne lidelsen, denne troen... jeg kunne

ikke forstå hva tilgivelse innebar, og enda mindre Guds tilgivende kjærlighet. Men jeg fortsatte min indre seilas og lot Guds nåde styre meg. Han ga meg også troens gave. Under påskevigilien 1999 ble jeg døpt i katedralen av en spansk biskop.

Min kone, en svært god kristen, ga meg stor frihet på hele min åndelige reise. Min datter Natalia ble døpt samtidig med meg.

Neste stoppested på min reise var oppgaven som medarbeider i *Opus Dei*. Fire år senere, på en valfart til ære for den hellige Jomfru Maria, forsto jeg at jeg skulle gi meg selv helt og fullt til Gud. Jeg svarte ja på Hans kall og stolte på at Gud, den gode Far, aldri ville svikte meg.

Alt dette har fylt mitt liv med glede, selv i vanskelige tider. Hver dag ved den hellige kommunion sier jeg til Herren: "Det er sant, min Gud – Du svikter meg aldri!"

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/en-
reise-fra-parser-til-katolikk/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/en-reise-fra-parser-til-katolikk/)
(11.08.2025)